

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5.—
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
România și Streinatate
Pe an cor. 10.—
Un nr. 10 III. —

OLTEANUL

INSERTIUNI:

se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori nefran-
cate se refuză.

Manuscripte nu
se înapoiază.

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

REDACTIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47. (casele I. Peia).

Apare în fie-care Joi seara, sub
direcția unui comitet de redacție.

ADMINISTRAȚIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47 (casele I. Peia).

De ale noastre

Sunt clipe și fapte în viața ori-cărui popor, pe cari nu le înțelegi de loc. Nu-ți dai samă, să fie faptul acela în legătură cu viața poporului? Oare traiul lui a fost așa rânduit, ca pe lângă bunătatea sufletului, să fie păcat, pe lângă sănătatea trupeză să aibă și puțină boală? Astfel stă treaba și cu Românii din părțile sătmărene-săbălcene.

Vremea scurtă — de când sum pe aici — m'a învățat multe. Am înțeles visul lor. Le știu dorul lor, le cunosc tainele toate. E o vorbă veche și înțeleaptă: din vorbă îl cunoști pe om. Ce-i drept, vorba asta nu-i totdeauna adevărată, căci sunt domni de-ți mințesc ca din scrisoare și sunt mulți, cari le cred. Dar — zău — adevărata-i vorba asta, când stai cu țăranul, cu plugarul nostru în vorbe. Nu este apă mai curată decât inima și sufletul lui. Mai cu samă, când dai de-un domn de-a lui, de sângele lui, atunci să stai să-l ascuți.

Mai de multe ori am stat în vorbă cu Români de pe aici. Cu câți am

vorbit, nici unul n'a fost din oraș, din Sătmar, ci erau și sunt mulți din Seini, Apa, Culciul-mare și alte sate învecinate. Ungurește știu și bătrânii și putem zice, numai ei, numai bătrânii, știu și românește. Tineretul cântă în biserică, dar nu înțelege nici o vorbă din toată slujba.

Bietul neam românesc are o oaste întreagă, dată pe mână streină! Jancule Viteazule! Nepoții Tăi sunt morți de vii! În fața acestui fapt stai mut, inima — de piatră fie — trebuie să sângereze, iar sufletul și-se revoaltă. Tinerimea românească din Sătmar e pierdută pe veci. Și această pierdere nu-și are rădăcina altă-unde, decât în migrarea sătenilor la oraș. Zgomotul orașului i-a ademenit pe bieții săși părăsească vatra strămoșioasă și să se facă domni. Iși schimbă azi și portul și limba.

Mă întreb totuși, ce-a putut să înșele atâta lume de om, să roiască din sătulețul lor, de cari îi leagă amintirea moși-strămoșilor, săși părăsiască mult-puțin pământul, pentru care sau luptat Românii altor vremuri. Nu pot deslega această taină! Ce i-a înstrăinat pe ei de datinile, de starea

lor și traiul sătesc. *Viața mai liniștită decât pe sate nu vor găsi nici odată la oraș.*

După espreința de până acum două lucruri sunt, cari mă fac să cred, că au adus pe acești muncitori nerăsplățiți ai năcazurilor la oraș și anume:

1). Starea materială slabă, traiul sărăcăcios, mai mult o chinuire, o tânguire de pe o zi pe alta, și

2). Un dor neexplicabil de viață orășănească. Acest dor e nu chaos de întrebări, cărora nu le poți da răspuns.

Poate vor fi și alte cauze, însă acele toate se contopesc în sus numitele două.

Cea dintâi e ușor de înțeles. E în firea omului. Inima omului, sufletul îl mână pe om spre mai bine, spre o stare mai odichnită, fără năcazuri. E o lege scrisă în firea omului. Dacă omul ar lucra în contra acestei legi, ar lucra în contra convingerii sale și atunci n'ar fi în lume »relativ bun«, »relativ măreț«, »sublim« și a. m. d.

Dar legea aceasta nu se poate stânga din om, căci încetarea ei ar avea drept urmare nimicirea naturii omenești. Nimic nu se poate, dar se

FOIȚA „OLTEANULUI“

INVĂȚĂTURILE SOCIALE ALE EVANGHELIEI.

(Urmare).

(4)

Acest lucru s'a și întâmplat în Bisericile intolerante. Lumea a amestecat cu spiritul evanghelic, spiritul intolerant, de care s'au arătat a fi însuflețite.

Au lăudat toleranța ca o *virtute filosofică*, opusă zelului violent și sîngeros al Bisericii; au uitat, că filosofia a moștenit această virtute dela Evanghelia, ca pe atâtea altele din cele mai scumpe ale ei teorii; și Evanghelia, în loc d'a fi privită ca codicele toleranței, a fost considerată ca codicele fanatismului inverșunat.

Ca toate acestea nu există o carte, în care toleranța să fie propusă într'un mod mai larg și mai înalt; a trebuit toată îndărătnicia fanatismului, sau a ignoranței voluntare, pentru a denatura oare-cari cuvinte din aceasta carte dumnezeiască și a le da un înțeles intolerant, pe care ele nu'l au. Noi vom avea prilej, să înfățișem adevărul lor înțeles.

Pentru acuma, suntem datori să ne mulțămim făcând observarea, că toleranța este propusă în chipul cel mai formal în cele două parabole dintâiu pe cari le-am explicat.

Mai ales în cea de a doua, ce poate să însemneze porunca d'a nu smulge neghina din țarina Tatălui de familie? Ea nu poate însemna cu evidentă altceva, decât toleranța, cu care trebuie să suferim în mijlocul creștinilor pe aceia, cari nu sunt creștini. Nu căde în sama lucrătorilor stăpânului de casă, adevărat în sama

acelora cari sunt datori să lucreze pentru el și în numele lui — pe țarina lui — să facă alegerea seminței celei bune, și a ierburilor celor stricăcioase.

Această lucrare nu se va cădea decât *secerătorilor*, adevărat, acelora cari în vremea secerișului, vor fi însărcinați cu acest lucru special. Vremea secerișului, în cugetarea lui Christos, este sfârșitul lumii. Atunci *secerătorii* vor fi trimiși, cari vor face două părți, în omenire: neghina, care se va nimici, și sămânța cea bună, care se va păstra.

Dar atâta, cât va dănni lumea, adevăratul creștin, cu toate că cultivă țarina stăpânului casii, e dator să se arete tolerant față de toți oamenii, fie că ei să arată puțin vrednicie de cuvântul lui Dumnezeu, pe care l'au primit, fie că resping acest cuvânt. Munca singură este datorința sa. Judecata aparține numai lui Dumnezeu singur.

Să înceteze deci lumea de a ne da toleranța ca o virtute filosofică.

Ea este o virtute creștină, pe care Iisus-Christos a pus-o la temelie înșiși a ordinii sociale.

Cu cât este cineva mai tolerant, cu atât să arată mai creștin. Noi nu voim să zicem, că el trebuie să fie indiferent. Indiferența nu este *toleranță*. Aceasta din urmă virtute emanează din dragostea, care ne obligă, nu numai să nu facem rău deaproapelui, ci să-i facem cel mai mare bine cu putință. Inchizițiunea să ferească de aceasta obligațiune creștină, având pretențiunea că ard trupul pentru binele sufletului. Dar Christos n'a făcut aceasta ingenioasă distincțiune. Către *omul întreg*, prin urmare către trup, ca și către suflet, trebuie să facem binele, și nu'i cu nimic mai îngăduit să fii intolerant față de trupuri, decât față de suflete.

Intoleranța își are rațiunea ființei sale în *judecată*, sau *judecata* nu este decât de căderea lui Dumnezeu.

poate împedece. Precum sunt legi, cari împedează și țarmuresc voința liberă în ecstazele sale, de ce să nu se poată pune stavilă și acestei legi, care nu-i așa de puternică, ca voința liberă.

Să nu uităm, că aceasta boală se poate lecu.

La felul de lecuire voi reveni mai la vale. Să vedem acum ce-i cu împrejurarea a doua, de unde s'a ivit acest dor neexplicabil? Trebuie în orice chip concedem, că este un dor de acesta între Românii de aici, bună oară cum e și între tinerii din România o dorință, de-a vedea Parisul, cel mai jăfuitor oraș din lume. Așa stăm și cu țaranii din părțile acestea. Sunt mulți, cari ar fi putut trăi destul de bine acasă, dar — poate nu i-a plăcut să lucre moșia — a venit la oraș, ține mai multe trăsuri și măcar îi domn acum, căci acum el poruncește altora, totuși viața lui e mai de plâns acum ca altădată.

Boala aceasta cu greu să poate lecu. Dar această boală nu-i încă așa generală ca cealaltă, căci — în urma urmelor — mai mulți 's săracii, decât bogații.

Să vedem, cum sar putea lecu boala cea dintâi, căci lecuirea aceasta e foarte urgentă. Noi domnii poporului nostru trebuie să ne adunăm puterile, să apărăm și ajutăm pe cei ce ne-au făcut domni. Numai nouă domnilor ni-e ertat să facem ceva în treaba aceasta. Străinilor nu!

Lecuire, după stările de acum, e foarte de lipsă pe teren social (în înțeles strâns), apoi pe teren cultural;

dar nici la un caz pe cel inoral. Nu zic aceasta, pentru-că doară ași fi păgân, preot voi fi doară și eu cu ajutorul lui D-zău, ci pentru-că aceluia-i trebuie leac, care-i bolnav. Iar boala de aici nu-i în moralitatea, ci în starea debilă slabă.

În ce privește terenul cultural, aceasta-i mai ușor de împlinit decât cel social.

Pe teren social s'ar pntea face o 'nbunătățire așa, că s'ar da de lucru oamenilor noștri, cari vreau să lucre. Proprietari mari ori băncile, cari au averi mari, ar putea distribui, împărți, între oameni de aceștia pământ, nu în cinste, ei zicem, să'l plătească în mai mulți ani. Precum vin oamenii la oraș, chiar așa, ba poate mai bacuroși s'ar duce la domni de-ai săi în slujbă. *Ar fi bine să se întemeieze un fond pentru acest scop.*

Cei chemați să în înceapă munca, căci Doamne mult mai este de ajutat.

Aceasta lecuire ar fi cu fapta, cum am zice »în praxă«. Astfel dară munca d-lor Români se împărțește în două părți: una pentru cei bătrâni; alta pentru noi tinerii. Să vedem acum noi tinerii, ce-am putea ajuta cu »teoria» noastră? Foarte mult. E drept, că și aci avem lipsă de sprijinul celorlalți domni.

Înființări de biblioteci populare!

În ori-ce sat ar trebui înființate astfel de biblioteci ori la învățător, ori la preot. O »Alexandrie» atâtea învățători îi dă bietului nostru țaran și — bine să ne 'nsemnăm — țaranul nostru va învăța multe-cele *fără veste.*

Limba de aici — un fel de dialect *sătmărean* — s'ar curăți de cuvinte străine. Și'n urmă nu trebuie să 'nșirăm atâtea, căci fie-care dintre noi știe, ce 'nsamnă, și câtă bogăție-i cartea.

Eu așa cred, că ar fi mai bine, dacă le-am duce țaranilor noștri cartea *acasă*, el să nu spezeze nimic, până mai târziu, când apoi și-a dori cărți.

Ve rog, iubii cetitori ai »Olteanului«, care cum puteți ajutați această muncă a tinerimii românești, care vrea să îplinească o datorință sfântă față de țărănimea noastră.

Cărți pentru popor, foi, ziare, mai vartos reviste, bani; cu un cuvânt ce și cât puteți trimiteți la redacția »Olteanului« care — frumos îi rog — să înregistreze, să dea samă după fie-care colectare între paginile sale.

În ferii eu și alți tineri, clerici, preparanți, iuriști etc. vom pelerina din sat în sat și întru cât ne vor permite puterile, vom face pregătirile, de lipsă, pentru-ca apoi gândurile noastre să fie bine primite în sânul părinților noștri țărani.

D-zău sfântul să ne ajute să putem duce la izbândă gândurile acestea sănătoase.

Junior.

S'a gătat cu America

Am ajuns vremea, când toată nădejdea unui viitor mai bun, a unui traiu mai cistit și a unei vieți mai creștinești trebuie să și-o pună fiecare Român în brațele, cu cari l'a dăruit Dumnezeu și 'n pământul mult puțin, ce i l-au lăsat părinții.

pe care luândul omul l-au sămănat în țarina sa. Care este mai mic de cât toate semințele, iară dacă crește, este mai mare decât toate verdeturile, și să face copaciu, cât vin paserile Ceriului, și lăcuesc în ramurile lui.

Christos n-a dat operei sale o dezvoltare extraordinară în afară de legile firei omenești. El nu făcea parte din acei utopiști, cari visează o transformare socială și voiesc ca ea să se și realizeze îndată, fără să țină socoteală de toate puterile, cari îi să opun. El să împăca cu societatea omenească, așa cum era ea constituită în timpul său, cu toate scăderile și nedeșăvârșirile ei. Dânsul n-a predicat răsvrătirea și mijloacele violente pentru a o desăvârși; el să mulțami să depună în aceasta societate un mic grăunte, care este nimica toată în aparență, dar' care depus în țarina lumii, să desvoaltă și ia proporțiuni destul de întinse, pentru ca pasărea ceriului să vină să lăcuiescă în ramurile sale.

Aceste *paseri ale ceriului* arată figurativ pe membrii împărăției celei cerești; ei să desfac din societatea cea decăzută, de masa lumii, se ridică mai pre sus de această masă și și găsesce liniștea în regiunile superioare, pe ramurile copaciului simbolic, care figurează împărăția cieriurilor.

Fiii împărăției vor fi așadar obligați să trăiască în mijlocul *fiilor nedreptății*; ei nu vor avea să caute a smulge această sămânță a *vrășmașului*; dar' vor avea puțința să se ridice mai pre sus prin vituțile lor, și să trăiască într'o atmosferă superioară.

Sunt, printre fiii împărăției, cari nu să vor ridica mai pre sus de neghină. Unii vor fi strimtorăți între ierbăriile cele rele; alții să vor usca dinrădăcină; iară alții cu anevoie vor încolți; însă aceia, cari sunt arătați prin sămânța cea care va aduce roade, să 'nalță mai sus de neghină, asemenea unor spice pline și încărcate de grăunte.

Capitolul IV.

Parabola a treia.

Christos a talmăcit însuși ucenicilor săi parabola a doua, pe care am espuso: reflexiunile noastre să 'ntemeiază pe autoritatea Învățătorului.

El este, fiul omului, care a venit să samene țarina sa. Țarina este lumea. Sămânța cea bună este compusă din toți fii împărăției, adică din aceia, cari sunt chemați pentru societatea mai înaltă, căreia Christos îi dă numele de *împărăție cerească*: neghina figurează pe fii nedreptății, cari nu să țin de împărăția cerurilor. Vrășmașul, care samănă neghina peste țarină, este *Diavolul* adică principiul răului, care nu face parte din lumea fizică, dar care și exercitează acțiunea sa asupra acestei lumi.

Aceasta înrăurire se va simți până la sfârșitul veacurilor, adică până când îngerii lui Dumnezeu, trimiși ca secerători, vor aduna neghina în snopi pentru a o arde, și vor strânge grâul în jitițele tatălui de familie.

Dar, până la acel seceriș, care va pune capăt puterii principiului celui rău, aceasta putere va ființa, prin urmare lumea să va compune din fii de ai împărăției și din fii de ai nedreptății.

Fiii împărăției vor fi lângă olaltă în aceeaș lume, ca și grâul și neghina în acelaș câmp, și delegații lui Christos n'au însărcinarea să smulgă neghina, cu alte cuvinte, să folosiască violențe împotriva fiilor nedreptății.

Dumnezeu singur va face *judicata* la sfârșitul lumii, și va lăsa esecutarea judecății sale să se facă prin slujitorii lumii celei cerești.

Mai înainte de a da aceasta esplicare, Christos adresase ascultătorilor săi aceasta a treia pildă:

„Asemenea este împărăția ceriurilor grăunțului de muștarin,

A sosit timpul, când bietul țaran nu-și mai poate lăsa casa, părinții, femeia, copii și rudeniile pentru ca s'arunge peste mări și țări și 'n depărtata Americă să găstige hrana de lipsă celor deacasă, nu, căci astăzi i-se închid din ce în ce mai tare porțile acestei »Canaan« al Europei și-i se oprește tot mai mult gustarea din bunătățile acestui »pământ al făgăduinții«.

Cu câți-va ani mai 'nainte a străbătut până la noi vestea bogățiilor nenumărate ce se ascund în sânul pământului, a pătrus la noi vestea câmpiilor întinse ale Americii și roiri roiri s'au pornit țărani din toate părțile și-au mers în locurile acestea binecuvântate de Dzeu, ducând cu ei și puțină bucurie a acelora, cari au rămas acasă.

Avut-au Românii și 'ndeosebi Oltenii și 'nainte de ce-au cunoscut America loc unde să pribegescă, căci acolo erau pământurile nelucrate ale stăpânilor din România, unde mergeau cu mic cu mare și nmii lucrau în arșița soarelui, iar alții să băgau slugi pe la boeri și'n chipul acesta mai încurcau năcazurile multe ce le-au lăsat în urma lor. Dar și atunci în România, ca și astăzi cu Românii ardeleni au mers și o sumedenie de străini, mai ales o mulțime de perciunați, cari cu ajutorul mișelilor și lingușirilor fără seamăn în scurt timp au cuprins toate părțile goale ale României. Așa, că ne-am trezit de odată că nu mai avem ce căuta în țara fraților noștrii, căci decum să mai fie loc pentru noi, fără și bieții muncitori de acolo au fost

dați la o parte și împinși în cea mai neagră sărăcie.

Văzând lucrul acesta și-au tras pe samă cei mai mulți și s'au pus pe lucrarea moșiei lor părintești și-o lucrău sărmanii oameni în credința, că ce le va mai lipsi din acoperirea năcazurilor va mai potoli și Cel de sus. Și era bine așa.

A bătut apoi vânt din spre America, care a smuls dela cei iubiți pe copii, bărbați și părinți și i-a dus în țara celor arămii să scormonească țărâna acestor pustiuri fără margini. Venitau și aici muncitori din toate părțile lumii, așa încet pe drumul pribegiei puteai vedea fețele albe ale celor din Europa alătura de fețele negre ale celor din Africa, întâlneai privirea aspră și închisă a celor dela mează noapte alătura de căutătura blândă și senină a celor dela mează zi. Bine înțeles, că n'au lipsit nici chipurile hădoase ale perciunaților, de pretutindenea, cari veniau strigând și blăstâmând pe aceia din a căror sudoare au trăit până atunci și ziceau în inimile lor viclene: Merjem noi la America, che acolo putyem înșela mai bine. Nyime nu 'ntreaba la noi che facem și cum putem, acolo e de noi.

Tăiat fiind odată drumul și umblat de călătorii cei dintâi n'au lipsit alții urma lor, cari cu acelaș năcaz în suflete și cu acelaș dor după argintul ieftin de acolo au venit în cărduri mari și dese spre »țara norocului«.

Dar după-ce și pământul Americii, fie el ori cât de lătit, își are totuși marginile sale, venind una 'ntruna oameni de tot neamul a trebuit să se

umple odată, așa cât alții să nu mai poată încăpea.

Și 'ntadevăr acum tocmai e cuprins și locuit în toate părțile așa, că alți oameni nu mai au loc unde să se fericească. Decum să mai încapă încă cei veniți de nou fără și cei ce sunt acolo de mai multă vreme sunt siliți să se 'ntoarcă acasă cu puținul băne, ce și l-au putut câștiga.

Astfel și America și-a închis porțile dinaintea muncitorilor și deci și pentru Români ea și-a gătat bunătățile, dovadă sunt următoarele pedeci-ce pun în calea celor ce vreau să meargă în America.

În față acestei opreliști nu e apoi altceva de făcut, decât ca să ne întoarcem privirea iar spre căminurile noastre, să căutam la vitișoarele noastre și să ne punem c'o inimă de ferpe lucrarea pământului, stropit cu sângele strămoșilor noștrii.

Trebue să ne 'ndoim sânguinta și dorul de muncă, căci în ziua de azi suntem mai multe guri și dări avem mai multe. Trebue să folosim tot ciusul, toată clipita spre înmulțirea averii dacă vrem să ne acoperim multele năcazuri de cari avem parte.

Știind, că nu mai avem unde merge să câștigăm mai lesne celea de lipsă pentru trai, moșioara noastră să o avem pururea înaintea ochilor și pentru lucrarea ei bine și la timp să ne străduim întotdeauna.

„Muncitorul“.

Acasă.

Unde munții stau de vorbă
Cu 'nălțimile albastre;
Unde brazii cărunți croit au
Leagănul vieții noastre:
Țara mea-i acolo'n munții
Ce de nori își razăm creasta;
Munții mei mă cheamă într'una
Să mă duc din lumea asta.

Munții coastele 'nvrăstate
Vreau la soare să le puie;
Iar din văi moșnegii gârbovi
Codrii coasta 'ncep să-o suie.
Când îi văd m'apucă dorul:
Duce-m'ăși cu ei acasă,
Să mă așez la sfat cu brazii.
Și cu ei să stau la masă.

Unde fluerul să 'ndeamnă
De-a isvoarălor șoptire,
Iar isvorul duce 'n vale
Veștile de premenire:
Eu acolo 'mi am căminul;
Fluerul mi-e foarte dulce.
Inima 'mi-e nopți cu lună
Pleacă acasă să se culce.

Merg în munți s'aprint pe creste
Focul zilelor de mâne,

Să se știe 'n lumea toată
Dorul tainelor Române.
Și crezând norocul vremii
Vom muri la noi acasă.
Iar la creștet plângene-vor
Codrii noștri cu frunza deasă
Iunior.

Istoria celor doi copii

După: Anchi A.
(Urmare).

Apoi a mers mai departe. Mai bine ar fi vrut să se ascundă în pământ, numai se nu mai treacă pîntre cunoscuți.

V.

Bunul p rinte era foarte îngrijorat. S'a dus acasă, a prânzit repede și s'a dus afară pe câmp unde Oltean servea ca păzitor. Un tablou trist s'a înfățișat înaintea lui, când a intrat în odaie. Ușile și ferestrele erau deschise și un aer plăcut era în casă. Mama lui lului cu mâinile înțeleștate zăcea pe pământ, cu prinsă fiind de o durere sfâșietoare de inimă. Lângă ea era bărbatul ei privea în jur cu ochii scăldați în lacrimi lucitoare până când copila plângea lângă ei.

Preotul l'a chemat la o parte pe Oltean și i-a zis: — Lucrurile încă se vor întoarce spre bine, numai să aveți încredere în D-zeu! Acum înainte de toate se te îngrijești de

femeia ta bolnavă. Trimite îndată după medic.

Ei i s'a făcut mai bine. Durerile s'au domolit, a deschis ochii și a privit spre preot.

D-le părinte, — zise e la desnădăjduită, eu v'oi muri cât de curând, nu îmi mai poate da mână de ajutor nime. Mă doare inima, de când am văzut pe fiul meu legat în lanțuri. M'am temut de demult, că va ajunge o soartă tristă. Îl iert, vă rog să-i spuneți de se va mai întoarce cândva acasă. Intotdeauna mă v'oi ruga lui D-zeu, numai să se îndrepte, să apuce pe calea cea bună! Bărbatul meu este un om strict, dacă îl va alunga pe copil dela casa părintească, vă rog să îl înduplecați se n'o facă aceasta. Se nu'l alunge dela sine, fiind că va pere, se va nimici cu totul. Vă rog se o faceți aceasta cel puțin știu, că mor cu inima liniștită.

Preotul adânc mișcat i-a răspuns:

— Femeie, fi liniștită îți promit, că și dacă toți îl v'or părăsi pe copilul tău, eu unul, întotdeauna îi v'oi fi protectorul și îngrijitorul lui. De-'mi va ajuta bunul D-zeu, v'oi crește din el un copil cinstit și blând.

— Vă mulțumesc, — zise bolnava și picuri mari de lacrimi se rostogoleau pe fața ei senină. Din nou a voit se vorbească. Însă o durere grozavă a prinso în undele ei și a căzut fără simțire la pământ.

† Vasile Zehan

Ca o lumină slabă din o mică citadelă s'a stins și lumina vieții acestui tânăr. Ca o floare plâpândă în primăvara vieții stătea parcă obosit, ca un drumeț ce a umbelat pe căile acestei vieți. I s'a stins lumina vieții în o zi frumoasă a acestei lumi. A fost ca o floare până când nemiloasa moarte l'a doborât. Ca o floare stropită cu rouă așa s'a dus împărțit cu ss. taine. Și acum să odichnește drumețul sub o cruce pe cari s'ar putea încresta cu litere săpate adânc »a fost«. A fost și el pe acest pământ »un biet călător«. Mai mult însă va rămânea scris în inimile tinerilor elevi dela acest liceu, în inimile colegilor lui de școală, de cari și-a adus aminte și în clipele cele mai amare, în clipele de agonie. Și-a adus aminte mai întâi de acei elevi, cari trăesc și ei din contribuțiile oamenilor cu suflete de adevărat creștin, zic și-a adus aminte el bietul orfan, de copii sărmani. A rugat pe mamă-sa ca din partea lui să doneze mesei studenților din Blaj suma de **100 coroane** fie ca aceasta sumă mică să fie ca o petricică la marele edificiu. Aceasta faptă a acestui tânăr va rămânea pentru totdeauna în inimile tinerilor.

Inmormântarea a avut loc în 13 I. c. Din Blaj au luat parte Păr. Ștefan Roșian spiritual al seminarului teologic, însoțit de lectorii Ioniță Brad și Longhin Corcheș teol. an IV, profesorii Ioan Fodor și Alexandru Ciura, fostu-i prof. de clasă, însoțit de 14 elevi ai cl. a VII, cari au depus o frumoasă cunună pe mormântul neuitatului coleg. Tot când era pe patul de moarte și-a adus aminte și de fostul lui prietin cel mai bun Cornel Iubașiu cl. VII gimn. căruia i-a lăsat un ceas și un lanț de aur.

A fost fiul regretatului Dr. Vasile Zehan, fost avocat în Diciosânmartin și a întristatei doamnă Aneta Zehan. A repausat în Sânmărtin (cott. Târnavei mici).

La mormânt a vorbit elevul Vasile Dezmirean, care în cuvinte calde își ia ră-

Atunci a intrat medicul. A vizitato și cu un ton domol a zis:

— Eu nu mai pot ajuta. Aci e lipsă de D-ta, d-le preot, încă repede.

— Părintele s'a dus acasă și îndată s'a întors înapoi. La ușe se auzea deja sunetul clopețelului, la auzul căruia toți au căzut în genunchi. Preotul i-a cetit deslegările. Femeia n'a mai putut vorbi, ci privea numai pre preot, ca și când ar vrea se îi spună ceva, el înțelegând că ce ar vrea se îi zică i-a răspuns trei.

— Îți promit mergi în pace!

Ea istovită și-a plecat capul pe perină și s'a dus la odihna de veci.

VI.

De atunci au trecut ani dearândul și dacă satul și valea frumoasă, viile înverzite, câmpiile mănoase și pădurile umbroase nu s'au schimbat, totuși timpul nu a trecut, ca se nu își esprime sigilul său asupra locuitorilor. Prea cunoscuți noștri îi aflăm cărunți. Bunul preot s'a schimbat mult la față. Chemarea lui frumoasă însă grea, întotdeauna și-a îndeplinito cu cea mai mare plăcere a cercetat pe cei nervoși a mângăiat pe cei prinși, a ajutat pe cei săraci și dacă

mas bun în numele colegilor dela fostul lor prietin și coleg.

Deie bunul Dzeu ca pilda acestui tânăr să afle răsunset și în alte inimi nobile.

Ție iubite Vasile Zehan îți dorește tinerimea dela bunul D-zeu harul său să se reverse ca o rouă peste tine și te asigură că deși ești mort viu vei rămânea în inimile noastre.

Correspondentul.

NOUTAȚI

— **Un lucru frumos de imitat.** Câți-va tineri din comuna Sesciori, comitatul Făgărașului, unindu-se la olaltă au făcut un fond în care s'a strâns o sumă foarte frumoasă de bani.

Tinerii însoțiti din acești bani voiesc în patria veche să facă o companie de negoț, pentru a scoate poporul din acea comună din mâinile străinilor.

E o faptă foarte frumoasă aceasta și e vrednică de imitat de românii și din alte părți a patriei vechi.

Numele însoțirii va fi „Uniunea Română din Sesciori” al cărui conducător e domnul Vichente Motoc de present în Youngstown, O.

— **Cât timp pot răbda animalele setea?** Recordul e firește, al cămillei, dar pentru aceia orice specie de animale, dacă mediul sărac de apă nu-i poate satisface aceasta trebuință în măsură suficientă, se adaptează cu vremea, se dedă și poate suporta lipsa de apă, normal până la trei zile.

Dr. E. Böse comunică în „Aus d. Natur” că în ținuturile secetoase din pusturile Americii-nordice, chiar vitele noastre domestice s'au aclimatizat într'u atâta, încât se pot îndestuli să bea apă numai odată la trei zile. Să te mai miri, că Țiganul din poveste a încercat să-și aclimatizeze paripul și la foame.

— **Nu vă încredeți în babe vrăjitoare.** Un român din părțile Aradului a mers

era an neroditor, bucatele și le împărțea cu cei lipsiți.

A îmbătrânit de timpuriu, părul ia încărunțit. Pe mamă-sa de mult a petrecuto la locul de veci, De atunci liniștea domnește în casele lui. Și acum îl mai cercetează medicul, cunoscutul nostru de demult. Acolo aflăm familia Moldovan, rudeniile iubitelui nostru prieten Ionel. El prin diligența lui, a duplicat averea rămasă moștenire dela părinți. Lina încă tot nu se îndreptase, era o femeie uricioasă, însă sărguincioasă și a știut se îi deie fetei sale Neli o creștere bună. Păzitorul Oltean s'a mutat de demult în oraș. Era un om ajuns în nefericire, atunci când a venit la părintele de șa luat rămas bun.

Frumoasa copilă Neli nu mult după moartea mamei sale, a murit și ea, și atunci, sermanul Oltean a vru t să ia lumea în cap A mers în alt loc, se își cerce și acolo norocu însă nu a ajuns la nici un rezultat favorabil. De atunci nu a mai auzit nime de el nimic.

Insă ce s'au ales din cei doi eroi? Oare unde și în ce stare li v'om mai afla?

(Va urma).

la o babă vrăjitoare și a cerut săi deie ceva leac pe seama femeiei, care suferă de durere de mână. Vrăjitoarea i-a dat ceva unsori cu îndrumarea ca să se ungă cu ele în trei zile după olaltă, tot de trei ori pe zi, și începând dela ziua aceasta să nu mănec și să nu bea nimica în nouă zile. Biata femeie a ascultat de vrăjitoare, dar la cinci zile a murit. Chemat fiind doctorul, acela a aflat leacurile babei majitoare erau veninoase și prin urmare moartea temeei a venit din înveninare. Vrăjitoarea a fost prinsă și dată pe mâna legii.

Învățați oameni buni, din pățania altora și când aveți ceva năcazuri mergeți la doctori, cari își pricep meșteșugul.

— **Alegere de învățători.** Marți în 3 Maiu st. v. a. c. a fost alegere de învățător în comuna bisericăscă Târlungeni, protopresbiteratul Brașovului. A fost ales d-nul N. H a m s e a, învățător, intrunind totalitatea voturilor.

— **Din Român — Jidov!** Iacă un lucru ce rar să pomenește. Doar în o sută de ani unul. S'a întâmplat acum în comuna Nermiș (din Bihor): Bociort Mitru, ca să poată lua o fată de jidov, s'a dat și el Jidan în loc de Mitru s'a băgat la protocol „Jakab” și la religie în loc de gr.-or. s'a scris: izdraelit.

Aviz. „Comuna Prisaca (com. Bih.) e una dintre cele mai sărace comune din dieceză arădană căruia-i aparține. Starea acestei comune s'a îngreunat cu multe cheltueli din anul trecut, trebuind să și zidească casă parochială și biserică. Această mică comună — mai cu samă la vorbele, pline de dragoste pentru neam și biserică ale preotului local — a zidit acestea două zidiri spre mărirea lui D-zeu. Acum iară și trebuie să și zidească școala, căci altcum va cădea școala în mână străină. Ce va putea face și ajuta la zidirea școlii, însă mult nu poate. Drept acea roagă pe creștinii cu inimă bună să le fie într'ajutor, fie cu bani, fie cu alte lucruri bisericiești, haine alte, pe cari să le trimită marimonioșii sprijinitori la redacția foaiei „Olteanul”. Junior.

— **Boala de gură și de unghii.** care în vremea din urmă a făcut mari pagube vitele din țara noastră, s'a ivit de nou în Timișoara, Lipova și în alte comune bănățene.

La fondul Dr. D. P. Barcianu pentru ajutorarea calfelor fără lucru, al „Reuniunii meseriașilor români din Sibiu”, au mai dăruit: Zevedeu Mureșanu, protopresbiter (Tia), 50 bani, Victor S., 20 bani, Adrian Dan, învățacel lăcătuș, 50 bani Aurel Bratu, prof sem. 20 bani, V. Pleșa, inv. lăcătuș, 50 Samuil Petrașcu, croitor (Paris), 1 cor, Aron Telea, Ioan Gergel, învățacei lăcătuși, câte 50 bani și Miorica Tordășianu, 10 bani.

— **S'a pierdut,** o bivolă de nouă ani, gata de fâtat. Proprietariul bivolei e Ioan Mălai, plugar în Mohu comitatul Sibiu ultima poștă în Veștem. Cine o va afla să binevoiască a încunoștința pe proprietar, fiind răsplătit din partea lui cu o recompensă oareși care.

— **Catastrofă în aerodrom.** Duminică s'a întâmplat o mare nenorocire în aerodromul dela Issy Les-Moulineaux, lângă Paris, cu ocazia concursului aviatc între Paris și Madrid. Deși bătea un vânt tare, totuși două aeroplane s'au decis să plece. Unul dintre ele, condus de aviatorul Train, abea ajuns la o înălțime de trei metri

și a fost răsturnat deodată de puterea vântului în mijlocul unei grupe de privitori. Mai multe persoane au fost izbite la pământ. Între mai mulți greu răniți se găsește și ministrul-prezident francez Monis; iar ministrul de război Berteaux a fost total zdrobit, — cadavrul său a fost transportat la ministerul de războiu, de unde va fi înmormântat Vineri. Președintele republicii Fallières a primit numeroase depeșe de condolențe dela suverani. Regele Petru al Sârbiei, în urma catastrofei, și-a amânat sosirea la Paris.

— „**Mușămită**“. Marele binefăcător a românilor, ilustrul domn *Vasile de Stroescu* a donat pentru edificarea biserciei noastre gr. cat. din Colun, suma de 200 cor. pentru care faptă nobilă subscrișul în numele poporului credincios îi aduc cele mai călduroase mulțămite.

Colun la 22 Maiu 1911.

Nicolae Giurca
preot gr. cat.

— **Târgu de vite** în Szászsebes va fi în 30 și 31 Mai. Magistratul orașenesc.

La fondul Dr. Petru Șpan, pentru ajutorarea copiilor de Moți aplicați la meseria al „Reuniunii meseriașilor din Sibiu“ a administrat d-l Ovidiu Ghitta, funcționar la agentura „Albinei“ din Elisabetopol 21 cor. dăruți de „Mugurul“ însoțire ec. 5 cor. Dr. A. Moraru, avocat 3 cor. Dr. Ioan Petruș, cand. de adv. Fabiu Toma, Mihail Covrig, I. Ban, I. Dragolea, preoți, Izidor Cosma, G. Șerban, preot, Vas. Șerban, preot, Dem. Stînge, Vic. Morariu, Dr. Ilariu Holom avocat și And. Gusu, fiecare câte una cor. La acelaș fond au mai dăruit membrii sinodului protopresbiteral al tract. M. Oșorhei 17 cor. și Cornel Pop, paroh (Părău) 1 cor. Starea fondului 626 cor. 8 bani.

— **La fondul Dr. P. Șpan**, pentru ajutorarea copiilor de Moți, aplicați la meseria al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, clericul Petru Sabău din Lupșa, în feriile s. Paști, distribuind între între credincioșii din comuna natală a regretatului Dr. Petru Șpan, chipul acestuia, cumpărat cu cor. 6.90, a încasat următoarele daruri, din cari cor. 50.10 i-a predat la destinație, și anume: D-na Valeria Sabău nasc. Fodorean 2 cor. Ioan Onea, paroh gr.-or. Andrei Candrea, paroh gr.-cat. câte 5 cor. V. Crișan, G. Giurgiu, N. Sabău câte 3 cor. P. Giurgiu, D. Bedelean, A. Hățeșan câte 2 cor. T. Ciapă, N. Giurgiu, N. Giurgiu, I. Sârb, N. N. I. Pascu, învăț. câte 1 cor., iar alții cu sume mai mici, sub o coroană, au contribuit la acest fond. Dela credincioșii bis. gr. cat. din Lupșa, s'a adunat în disc (a doua zi de Paști) 6 cor. 42 fil. (Starea fondului cor. 587,08). Pentru **prinos**, adus memoriei profesorului Dr. P. Șpan, exprimă mulțămite în numele comitetului: *Vic. Tordășianu*, preșident.

x Dragă Aneto! Sunt vre-o câte-va zile, de când am cetit în gazeta „*Olteanul*“ la rubrica „*Foi cărți și reviste*“ despre apariția unei broșuri cu titlul „*Răsplata Virtuții și pedeapsa crimei*“. După cele scrise acolo, mi s'ar părea că ar fi o carte foarte instructivă — dacă vezi asta-i păcatul — că acolo nu stă scris, de unde se poate comanda, așa că nu știu unde să mă adresez. Nu cum-va știi tu, sunt foarte curioasă, să știu cuprinsul. — Eu și să nu știu! — Eu am comandat-o deja, astăzi sau mâne na sosii negreșit dela tipografia din Cohalm. Și eu trebuie să scriu numai decât! Ne întâlnim de seară, adio!

x Profesorul Amanu, conducătorul clinicei regești pentru femei din München își exprimă rezultatul cercetărilor sale în următoarele: Apa amară naturală „*Francisc Iosif*“ deși luată în cantitate mică rezultă regularea scaunului repede și sigur — fără dureri. Apa „*Francisc Iosif*“ tot cu așa rezultat sigur se poate folosi și timpul mai îndelungat, fără de a cauza efecte neplăcute“. — Se află în farmacii și spițerii. Direcțiunea de transport în Budapesta. (1)

A V I Z!

abonenților „*Bibliotecii Poporale*“ a *Asociațiunii*.

Ne vedem îndemnați a ruga pe P. T. abonenți ca să fie cu considerare la multele greutăți ce a trebuit să întâmpinăm la pornirea acestei nouă lucrări. Nu în nepăsarea noastră, ci în firea lucrului trebuie deci căutată cauza micilor neregularități ivite în decursul expediției numerilor apăruiți până acum.

Până acum au apărut trei numeri, cari au fost trimiși tuturor abonenților. Nr. 4 și 5 apare într-o singură broșură, — de unde provine și întârzierea de o lună — și se va espedia în zilele din urmă ale lunii lui Maiu.

Rugăm deci pe toți abonenții să fie în așteptare, căci în zilele viitoare vor primi și Nr. 4—5, iar de aici încolo în fiecare lună broșură făgăduită.

Sibiu, în 9 Maiu, 1911.

*Administrația „Bibliotecii Poporale“
a Asociațiunii.*

Scrisoare în America.

Iubite Vere!

A trecut un dărab bun de vreme, de când nu-ți-am mai scris nimic de pe acasă. Și cred, că și tu îți vei fi făcut fel și fel de gânduri, văzând, că nu te mai încunoștințăm de ceea ce se petrec pe la noi. Dar când ai ști, câte avem să tragem și să răbdăm, atunci n'ai mai fi nedumerit pentru tăcerea noastră, ci ai ruga împreună cu noi pe Tatăl Cereș să ne mai scape de năcazurile celea multe prin cari ne tărâm viața, ca nește bătuți de D-zeu.

De când ți-am trimis scrisoarea cea din urmă s'au petrecut multe lucruri, care de cari mai șoade și mai păgubitoare pentru noi. Cu domniile aștea, ce ne stăpânesc o ducem tare rău. De când cu alegerile, la cari ne-am împlinit numai datorința de români și locuitori ai acestei țări, nu mai avem pace de ei. Ne cheamă pe judecată și ne întreabă de câte nimicuri sunt de toate. Mai la urmă văzând că nu ne poate prinde cu nimica scoate o hârtiuță din buzunar și zice, că suntem părați pentru că nu ne-am spoit porțița grajdului, ori pentru-că nu ne-am adunat gunoiul de prin curte la un loc, sau pentru alte născociri, așa cât numai te încruciezezi, și-ți vine să strigi, de-i mai răbdă D-zeu pe astfel de nemernici când îi vezi câte mirăzării scornesc. Ce să-le faci? Bag samă oare suntem urziți să petrecem tot rău în viața asta.

Ba ce e mai mult în anul ăsta o ducem rău și cu sămănăturile, căci înghețul vântul și șoarecii le-au rărit așa de tare, cât prin multe locuri trebuie să le sămănăm a douăoara. Ce să mai zic de alte nevoi, cari ne apără foarte greu numerii.

Șapoi tot ar mai merge cum ar merge

dacă cel puțin oamenii ar fi mai buni și mai cu frica lui D-zeu, dar când îi vezi câte rele fac și mai vârtos câtă beutură dacă pe gât la vale cu deosebire cei ce au fost în America, atunci te gândești la neagra mizerie (sărăcie) ce-o adus'o America pe capul nostru.

Nădăjduim însă că toate se vor îndrepta și na trece multă vreme, când va răsări și pentru noi nu soare mai călduros, și mai binefăcător, care ne va trezi la viață mai cinstită și mai creștinească.

Pe acasă toate stau bine pân' acuu numai vezi de te 'ntoarce odată, că nu cumva să se 'ntâmpale ceva rău cu tine și să fie vai și amar de casa voastră.

Nicolae.

ECONOMIE.

Povestea viei

(Urmare)

Cele 700 vițe americane altoite în verde, transplantate din non după *rânduială* în pământ, în Maiu 1908, s'au prins numai pe jumătate, căci în timpul cât vlăstarii americani din Martie până în Maiu a stat spânzurați în văzduh și arșița soarelui de pari legate cu nuele, parte din ele s'au uscat, apoi mai fiind și piscată de pieatră, vlăstarii americani botoșiți în pământ s'au putrezit. Vreo 400 vițe de acestea tot s'au prins, și am fast mulțămite.

Conștând condica parohiei Galați, anul 1908 a fost secetos, *primăvara a bântuit eară seceta și numai vara târziu am căpătat ploaie cuntuă și toamna a fost bună*, nu e mirare dar că jumătate din viță transplantată în anul acesta s'a uscat. *Struguri în vti și poame au fost berechet în anul acesta. Parohul Nicolau Aron a făcut 100 (una sută) de vedre de vin în via sa, culegând trei zile struguri foarte dulci, partea cea mai mare pe deplin copti, la o săptămână după ziua crucei.*

Sárkány József din Gyöngyös, un mare negustor de viță americană, fără să-i fi comandat, la 26 Dec. 1908, îmi trimite la gara Făgăraș, pre numele *Nicolau Aron* preot gr. or. *Galați*; numai puțin ca 1000 vițe americane altoite în verde l-ma clasă cu prețul de 160 cor. 80 fil.

Am încremenit și m'am mirat mult de îndrăzneala acestui isdrailit. care așa deodată s'a băgat în sufletul meu, trimițându-mi viță necomandată, numai ca să-și facă bani în drigul iernei. Iam scris, că pentru-ce mia trimis viță, căci n'am unde se o transplant, deoarece pământ rigolat numai am. Mia respuns, că așa o viță bună, e păcat să nu o primesc, că e de cel mai fin soi *Ezerjő*, și să o pun în nășip în pivniță, pe care tot la două săptămâni să-l ud, ear în Ianuarie, Februarie și Martie 1909 să rigolez pământ mai departe, în care să transplant și aceste 1000 altoi minunate.

Nicolau Aron.

paroh gr. or.

(Va urma).

POEZII POPORALE.

— De pe țara Oltului. —

Culese de Valeriu Crișan.

Badeo nu te prea zdrobi,
Că și mâne-ți trăbui
Cu săcurea în pădurea,
Să tai restele și cuie,
Să-ți faci soacrăta măse,
Să roază varză cu ele!
De-ar fi doru ca pădurea
Eu l'aș tăia cu săcurea,
De-ar fi doru ca holda
L'ași tăia cu secerea!

Trecui valea ș'o vâlcea
Mă-ntâlni cu soacră-mea,
Soacră-mea din grai grăia grăia
Hai ginere ia-mi fata,
Că-ți dau șase boi cu ea!

— Să-mi dai șase și cu șase
Că fata ta tot nu-mi place,
De frumoasă îi frumoasă,
Da-ți la cap căpătanoasă!

Măi bădișo ș'al meu drag
Spune-mi drept și-a adevărat,
Pentru care m'ai lăsat?
Pentru cea de lângă vale,
Că-i cu fața albă tare,
Dar nu-i albă de măgan
Că-i albă de suliman
Sulimanul sălnic,
Cum înșală voinicul,
Că i-a suliman de-un zlot
Și-l pune pe-o parte tot!

De-ai fi lună vorbitoare
Precum ești de călătoare,
Eu lună te-aș întreba
Nu mi-ai văzut tu bădișo?

— Ba de-și la-și fi văzut
Nu ți pași fi cunoscut!

Cum focu să nu-l cunoști,
Că-i înalt și subțirel,
Par-că-i tras pîntr-un inel.

CĂRȚI, FOI și REVISTE

A apărut *Minunile Isprăvi Vânătoarești și Călătoriile pe uscat* ale *Baronului Münchhausen*, traducere de T. V. Negrescu. În toată literatura germană nu există lucrare care să fie mai populară printre copii. Citirea întâmplărilor miraculoase și Isprăvirile de vânătoare ale celebrului Münchhausen, descrise cu mult humor, înveșește grozav de mult pe cetitori, încântați că pot ei singuri să și dea sama de faptul că autorul nu face decât să înșire la „minciuni”.

În Germania Münchhausen a ajuns un fel de carte clasică națională, de rigoare în biblioteca ori cărui copil. Traducerea ei în românește se impunea, dat fiind succesul ce această lucrare are pe lângă micii cetitori, și lipsa unei literaturi speciale pentru copii. Numeroase ilustrațiuni de o execuție ireproșabilă însoțesc textul. *Prețul 30 bani.*

Se află de vânzare la mai toate librăriile din țară. Catalogul complet al acestei Biblioteci ce cuprinde peste 500 de volume a se cere la *Librăria Editoare Leon Alcalay*, — București.

A apărut „*Revista economică*”. Nr. 21 cu următorul sumar:

Adunările noastre generale. — Pro domo — Propășirea Italiei în ultimii 50 de ani. — Domicilierea ulterioară a cambiiilor și în dosanții. — Revista financiară: Situațiunea. — Agricultură: Situațiunea agricolă. — Cronică: Chestiunea biroului de informațiune, O nouă invenție românească, Prolongirea privilegiului băncii, Reforma buletinului de curs la bursa din Viena, Averele naționale a Franței. — Din Registrul firmelor.

A apărut *Foia școlastică. Revista Pedagogică*. Nr. 10 cu următorul sumar:

Munca Oct. Pop: „Cum s'ar putea introduce și la noi ca tineretul adult să se dea la purtarea comptabilității casnice? Toma Cocișiu: Cătră colegul cu patruzeci de jughere de pe vatra Murășului. Sandu Popii: Despre credință, învățătură și harnicie. Oficiale. Informațiuni. Bibliografie.

Piața de bucate în Făgăraș.

12 (25) Maiu 1911.

Grâu	pro 100 kl. cor.	20.80
Secară	„ „ „ „	13.20
Ovăș	„ „ „ „	13.—
Orz	„ „ „ „	13.—
Cucuruz vechiu	„ „ „ „	—
Cucuruz	„ „ „ „	11.20

La tipografia noastră să află de vânzare prețioasa cărțică: „*In amintirea Canonic Augustin Bunea*”. Prețul 50 bani, plus 10 bani porto.

Sz. 896/1911

Árlejtési hirdetmény

Felső-Venicze község árlejtés utján vállalatban adja a két hid felépítését. Az árlejtés folyó év és hó 21-én d. e. 10 orakor, fog meg tartatni Felső-Venicze község irodájában.

A kikiáltási ár 400 kor. A napzamosokat és az építési anyagot a község adja át.

Felső-Venicze, 1911 Május 9-én.
Primăria comunală.

Publicațiune.

Com esesoratul foștilor colone din Oprea-kerțșora dă în licitați-publică verbală folosința dreptului de vânat din pădurea sa în întindere de 933. Jug. catastr. pe 6 an începând din 1 Iulie 1911. Licitațiunea se va ținea în 13 Iunie st. noui 1911, la 10 oare dimineața în cancelaria comunală din loc.

Prețul strigărei 100 cor. Vadium 10%.

Rojon de vânat: urși, lupi, porci, căprioare cocoși și animale mărunte.

Condițiunile de licitare se pot vedea la președintele foștilor coloni, precum și la oficiul silvanal al cercului Arpașul inf.

Oprea-Cerțșora, 10 Mai, 1911.

Nicolae Milea
președ. foștei coloni.

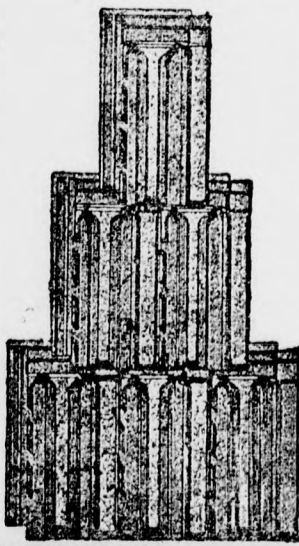
Tiglele

Fraților Schmidt

franțese, (Falz dublu) fabricate în Brașov, să află de vânzare cu prețuri ieftine, în mic și mare în magazinul făcut la gara din Făgăraș.

Cancelaria fabricii:

Făgăraș, piața mare nr. 25.
casele dlui dr. Ioan Șenchea, unde să primesc și comanda.

MOBILE de CASĂ

din fer și de lemn pentru aranjarea odăilor de salon și de dormit, să află de vânzare cu prețuri ieftine la firma:

FRAȚII LICHT, în Făgăraș.

A apărut:

Statutele pentru folosirea

și manipulara pădurilor

Se află de vânzare la tip. C. Popp

Prețul 5 coroane.

A apărut:

TIGANUL LA POPIT

Piesă teatrală în 3 acte, scrisă în versuri de Emanoil Corfariu.

Prețul 50 fileri.

TIGANUL LA PEȚIT

Comedie populară într'un act scrisă în versuri de Emanoil Corfariu.

Prețul 16 fileri.

ATENȚIUNE.

"AIDA" VERGE și BLUE STAR CONTINENTAL

hârtie de cigarete veritabilă numai cu insigniile ce se văd pe anunț!

FERȚI-VA DE IMITAȚIUNI FĂRA VALO RE!

Făina lactată NESTLÉ

Este dovedită după o lungă experiență ca foarte bună pentru copii sănătoși și bolnavi cât și pentru bolnavii de stomac. Impedice și înlătură vărsăturile, diareea, catarul intestinelor — Broșura „Ingrijirea Copiilor” se poate avea gratuit de la NESTLÉ, Viena I. Biberstrasse 11.

Licitațiune

O Mașină de îmblătit, locomobil de 6 cai putere și batusă, să vinde pe calea licitațiunii publice în Beclean (ct. Fogaras) în 21 Maiu a. c. Prețul strigării 4000 coroane.

Informațiuni să primesc dela

Ioan Bursan 101
(Beclean, u. p. Fogaras)

EDITOR-PROPRIETAR și REDACTOR RESP.
CONSTANTIN POPP.

Se caută un practicant de notar care află imediat aplicare în cancelaria notarială din Heuseni, pre lângă un salariu modest de 60 cor. lunar, quartir și venite laterale din axidente.

Doritorii să pot adresa la subscrisul

George Marhao,
not. cerc în Herseni.

2-3

Nr. 639—1911.
not.

PUBLICAȚIUNE.

Comuna Scoreiu va esarânda pe calea licitațiunii publice moara comunală cu două petri pe trei ani consecutivi, în 1 Iunie st. n. 1911 la 11 oare a. m., în cancelaria comunală.

Prețul strigării e statorit cu 900 cor., dela care are a să depune valdiu de 10%.

Condițiunile să pot vedea în cancelaria comunală.

Scoreiu, în 2 Maiu 1911.

Primăria comunală.

Maximilian Budac, Ioanu Vulcu,
notar subst.

La tipografia noastră se află de vânzare următoarele:

Cântece din vremea veche, culese de Gh. Tulbure
ases. cons. Edit. tipogr. C. Popp, Făgăraș. 40 fill.

Țiganul cătană, comed. într'un act. scrisă în versuri
de Em. Suciū, inv. Ediția II. Prețul 30 fill.

A eșit de sub tipar în tipografia noastră, opul ce conține drăgălașa piesa teatrală:

Logodna dela Sfânt Ion dramă populară în patru (IV) acte,
de AUGUSTIN SZILÁGYI, cand. de adv. Făgăraș,
prețul e 1 cor. 20 b. + porto 6 bani.

Au plecat la târg de vite, dialog, pe Em. Suciū, inv.
Prețul 30 fill.

Țiganul în căruță, dialog, de Em. Suciū, inv. Ed. II.
Prețul 20 fill.

In Editura tipografiei din Cohalm

a eșit acum de sub tipar o broșură cu titlul

„Resplata virtuții și pedeapsa crimei“

Această istorioară, tractând un subiect bine ales, **CUPRINDE O MULȚIME DE ÎNVĂȚĂTURI MORALE**, cari prin felul cum sunt predate, ușor de înțeles și pătrunzătoare, sunt de un mare folos pentru tinerimea noastră, contribuind prin exemple bine ilustrate și acomodate facultății de perceptibilitate a tinerilor vlăstări; **la dezvoltarea de caractere adevărat morale.** Este o necesitate de a cultiva tinerimea prin toate mijloacele posibile, dar mai ales prin citirea de istorioare atrăgătoare și interesante prin subiectele lor, este un mijloc prin care ne putem aștepta la un rezultat sigur în direcția educațiunii tinere.

==== Potrivită pentru premiarea elevilor. ====

O mie de exemplare sunt deja vândute,

Prețul unui exemplar

numai **70 bani**
legat **1 cor.**

deci grăbiți-vă tinerilor de a o comanda.

Din a doua mie, dela fie-care exemplar se va da 5% la „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român”. 5% se va da pentru „Societatea fondului de teatru” și 10% se va da pentru „Fondul reuniunii meseriașilor români din Făgăraș”.

Convins fiind că onor. Public va ști aprepia chestia răspândirii de lecturi folositoare pentru poporul nostru, îmi permit a Vă ruga, ca să binevoiți a aduce la cunoștința preoților și învățătorilor, aparatia acestei broșuri îndemnându-i a-și procura cât mai multe exemplare spre a-le distribui pentru tinerime.

cu stimă:

EMANOIL BOBANCU,
prop. de tipografie.

Vița Delaware!

Cea mai nobilă specie care poartă numele de Nagy Gábor.

În finiturile noastre este cunoscută deja de 20 ani și dă vin mult dulce și tare. Nu este lipsă să fie altoită, nice stropită, căci nici filocsera nici altă boală de vie nu-i poate strica.

Vițe frumoase și netede, până când mai sunt încă de-a gata, de clasa I. 1000 buc. 35 cor. de clasa II. 1000 buc. 20 cor.

Ca să prindă rădăcini vițele cele netede li să îndrumări și primesc comande dacă li să trimite 10% arvună

Fischer és Welner

BIHARDIÓSZEG.

Nu mi sunt dureri de stomac.

A KAKUKFŰ KESERŰ HASZNÁLATA

Medicamentul de casă patentat Iarba amară a cocoșului după o folosință de câteva zile încetează cu totul lipsa de apetit, vărsarea, nervositatea de stomac, diareea și orice durere de stomac.

Prețul unei sticle mici 80 fill.

x x O sticlă mare 2 cor. x x

Trimete în provincie 6 sticle mici sau 3 sticle mari cu rambursă deponitarul:

Szentgályi Dániel, farm., Gödöllő

Să vă păziți de imitații! Veritabile sunt numai când pe dop și pe acoperiș e patenta: „elix fumar. off“

Pratii GINGOLD, Brasov

Strada Hirscher Nr. 4.

Recomandă On. public bine asortata și marea Prăvălie de coloniale, fructe sudice, zarzavaturi, poame și struguri.

==== Fabrică de Conserve de pește. ====
Pește proaspăt. DEPOU de pește sărat,
în engrosien detail.

Cu prețurile cele mai ieftine.

Comandele primite se efectuează prompt cu poșta și cu gara, zilnic.

NB. Prețuri curente la cerere să trimit gratis.

Spre binevoitoarea luarea aminte celor ce se căsătoresc!

INELE de logodnă precum și **DARURI** de **NUNTĂ** cari și în **RATE** să pot plăti.

Izvorul cel mai potrivit de cumpărări!

Cele mai frumoase oroloage de: **ZENITH** și **OMEGA** de aur, argint și de oțal. — **OROLOAGE** de **Schäffhausen**, de aur și argint provăzute cu atestate.

Mare asortiment în obiecte de **Aur**, **argint** și **Argint de China**. — **Oroloage** de deșteptat, și tot felul de **pendule**. — **Gramofone** cu cele aparținătoare **plate de cântece** luate mai noi.

Să află de vânzare cu prețuri ieftine la

Rosenbaum József giuvarier și ciasornicar
Făgăraș, piața mare nr. 17.

A V I S!

Subscrisul aduc la cunoștința On. Public român, că am luat asupra-mi în regia proprie renumitul

Restaurant Promenad

din Brașov, (colțul promenadei de jos) și'l voi conduce sub supraveghierea mea proprie. ∴

► **BUCĂTĂRIE ESCELENTĂ.** ►

Vinuri curate. Bere de Steinbruch.

► **Serviciu cu atențiune și prompt.** ►

Să recomandă tuturor patrioșilor români cari merg sau să reîntorc din România prin Brașov a cerceta restaurantul amintit.

cu stimă
Stefan Suciu
restaurator.

TIPOGRAFIA și LIBRARIA POPORULUI

Făgăraș, Vár-tér Nr. 46, (casele I. Peia).

Tipografia execută ieftin și conștiincios:

Acții. — Afize. — Bilanțuri. * de depuneri. — Necroloage
Bilete de cununie. — Bilete * Note. — Obligațiuni. — Per-
de logodnă. — Bilete de vi- * ceptiuni. — Protocele. —
zită. — Broșuri. — Circu- * Programe. — Statute, și di-
lare. — Convocări. — Chi- * ferite tipărituri dela cele
tanțe. — Cuverte cu firma. * mai simple până la cele
Erogațiuni. — Invitări. * mai fine și mai moderne,
Jurnale de bancă. — Libele * — cu prețuri moderate. —

Comandele din afară se efectuează repede.

La librărie se află pentru ambele confesiuni tot felul de tipărituri oficioase pentru agendele bisericesti și scolare; cărți de școală și de literatură populară, revizite de scris, etc

ANUNCIURI, INSERATIUNI și RECLAME

se primesc cu prețuri reduse la administrația foaii „Olteanul“ în Făgăraș, la tipografia C. Pop.

La tipografia noastră să află

PROPRISE de examen

cu Cor. 1.20 o sută bucăți, plus 20 fileri pentru porto postal.

Tipografia Constantin Popp, Făgăraș.

INSTALAȚIUNE CU ABUR.

Prima văpsitorie de stofe și torturi cu abur.

Văd. **WILHELM ENGEL**

Făgăraș, ulița Apor, Nr. 18, (aproape de Magistrat).

Aduc la cunoștința On. public din loc și dela sate, că după cerințele timpului modern de azi mi-am aranjat din nou un **Atelier de văpsit, de curățit, de spălat și călcat** (glanțuit) cu tot felul de mașini și cu o

Instalațiune chemică mânată cu abur.

Sunt în plăcută poziție de a primi pentru văpsit în toate colorile cerute, pentru curățit, călcat etc. tot felul de haine, stofe, mătăsarii, stofe de pânură, pânzării, țesături, cătrinte, torturi, arniciuri și tot felul de cade în sfera branșei acesteia.

Diferite tinare pe pânză cu olei.

Serviciu prompt **Cu prețuri ieftine.**

Rog On. public de a-mi da tot sprijinul și în viitor cu toată încrederea, ca și până acum, și mă voi sili, ca cu aranjarea din nou a instalațiunei cu abur, să fie pe deplin mulțumit.

Cu toată stima

JULIA ENGEL.

Făgăraș, ulița Apor, nr. 18 (lângă Magistrat).

Poporul să judece!

De oare ce glasul (vocea) poporului e vocea lui Dumnezeu, de aceea judecata poporului poate fi cea mai dreaptă. În ziua de azi, cu cultura înaintată, progresul științei medicale știe să dea ajutor sigur chiar și contra acelor dureri, cari în timpurile vechi nu s'a putut nici deun vindeca și cum își da părerea poporul despre unele medicamente, care să întrebuințeze pentru vindecarea celor mai chinuitoare boale, de pildă: gută, reumatism, (răceli), junghiuiri, dureri în spate, în șira spinării, împunșeturi, rupturi, desbinături ș. a. în contra cărora se folosesc multe feluri de medicini în întreaga țară, chiar și dincolo de granița țării, dintre toate e cel mai bun și mai folositor numit

REPARATOR a lui KRIEGNER

contra reumei și e chiar adevărat.

Pentru că acest REPARATOR a lui Kriegner e destinat special pentru vindecarea gutei, reumei, astmei, junghiuirilor, dureri de spate și spinare, de os și a. și e ordonată pentru aceste morburii, Vindecă pe deplin. Cei ce folosesc acest remediu (mijloc), nu pot mulțumi din destul. Multe mii de mulțamite s'a scris, că Reparatul a lui Kriegner chiar dela întâia folosire după frecțiune, nu numai boala de aschias, reumă și cele prevenite din receală, ci ajută și picioarelor dejerate și dejetele, nasul, urechile dejerate vindecă admirabil.

Că Reparatul lui Kriegner într'adevăr e cel mai potrivit mijloc de vindecare, o dovedește în mod strălucit probele făcute la spitalul Sft-Rochus din Budapesta, unde dintre 136 casuri 129 bolnavi

s'au vindecat pe deplin

și a succés cu Reparatul lui Kriegner pentru reumatism, dureri reumatice de cap, cu așa succés nici un alt mijloc n'a putut da rezultat atât de mulțumitoare.

De zece de ani să folosește acest remediu: Reparatul lui Kriegner și unde e nevoie de o fricțiune alinătoare și vindecătoare nu mai acest mijloc îl recomandăm. Că nici nu există o descoperire (invenție) care să vindece durerile chinuitoare cu mai mare siguranță ca Reparatul lui Kriegner.

O sticlă costă 1 cor. o sticlă mare 2 cor., dar să ne ferim de imitație, de cari pot fi înșelați. De aceea e mai potrivit da a mai mulți la oaltă comandă prin poștă 5 sticle mici, cu 5 cor. sau 3 sticle mari cu 6 cor. cu rambursă, și mai ușor e dacă să trimit banii înainte la firma:

Farmacia KRIEGNER Budapest, VIII., Kálvin-tér
de unde zilnic să espedează acest remediu în toate părțile lumii.